

KOHTUTÄITURITE JA PANKROTIHALDURITE KODA

Hr Urmas Kruuse
Maaeluminister
Põllumajandusministeerium
pm@agri.ee

Teie 24.07.2015 11.3-3/1464
Meie 25.08.2015 4-1/15-104

ETTEPANEKUD

Loomakaitseseaduse ning pankrotiseaduse muutmise vajaduse analüüsimiseks

Austatud maaeluminister Urmas Kruuse

Kohtutäiturite ja Pankrotihaldurite Koda (edaspidi Koda) tänab Teid võimaluse eest kaasa rääkida seoses praktikas kerkinud probleemidega loomakaitseseaduse (edaspidi LoKS) ning pankrotiseaduse (PankrS) muutmise vajadusega. Koda peab antud teemat oluliseks ning siinkohal edastame meie asjakohased ettepanekud:

PankrS § 22 sätestab ajutise pankrotihalduri ülesanded, mille peamine sisu on välja selgitada võlgniku tegelik majandusolukord ja tagada vara säilimine. Kui varaks on loomad, kes vajavad ülalpidamist ja selleks rahalisi vahendeid, saab ajutine pankrotihaldur tagada nende säilimise vaid majandustegevust jätkates ja olemasoleva vara arvel. Samuti on võimalus küsida ka vahendeid mujalt, s.h. võlausaldajatelt. Samas kinnitab praktika, et võlausaldajatelt täiendavate vahendite küsimine ei anna pankrotiolustikus tulemust. Seega on riigieelarveliste vahendite kaasamine loomade heaolu tagamiseks üldjuhul asjakohane. Seega võiks Teie poolt toodud ettepanekut deposiidikonto avamiseks pidada üheks võimalikuks lahenduseks.

Kõiki ettepanekuid, mida Põllumajandusministeerium on teinud, kasutabki käesoleval ajal pankrotihaldur olenevalt asjaoludest pärast pankroti väljakuulutamist võlausaldajatega kooskõlastamisel. Need kulud on massikohustus ja deposiiti makstud kulud makstakse pankrotivarast välja enne jaotiste alusel väljamaksete tegemist.

LoKS on § 64 lg 2 alusel kohalikule omavalitsusele ajutise pankrotihalduri tegevuse ajal

KOHTUTÄITURITE JA PANKROTIHALDURITE KODA

pealepandud kohustused ei ole massikohustus, kuna pankrotiseaduse mõtte kohaselt on massikohustus pankrotimenetluse ajal, s.o. peale pankroti väljakuulutamist tekkinud kohustus, mis makstakse välja enne jaotiste väljamaksmist. Leiame, et LoKS on selles osas ei sätesta piisava täpsusega asjakohast olustikku, kuna ei näe ette loomafarmides suures hulgas loomade säilimise tagamist, nagu antud konkreetsel juhul (OÜ-s Rey Seakasvatus ca 10 000 looma). Arusaadavalt ei ole võimalik väikestel kohalikel omavalitsustel sellises koguses loomade ülalpidamise ülevõtmine ja nende heaolu tagamine. Ka OÜ Rey Seakasvatuse menetluses ajutise pankrotihalduri tegevuse ajal suutis Kehtna Vallavalitsus anda ülalpidamiseks ca 3 päeva sööda, seega ülejäänud ajal loomade ülalpidamiseks otsis haldur ise kõiki võimalusi (realiseeriti sigu raha saamiseks).

Seega ei ole mõistlik lugeda ajutise pankrotihalduri tegevuse ajal omavalitsuse üksuse poolt loomade ülalpidamiseks kantud kulutused massikohustuseks. Selles osas tuleks PankrS muuta.

Massikohustused saavad tekkida pankrotihalduri majandustegevusest ja vastutusel. Leiame, et sellisteks olukordadeks peaks olema riigil reservvahendid, mida eraldatakse kohalikule omavalitsusele, kuivõrd viimased on teadlikud tegelikust kohalikust olukorrast. Praegu kehtiv LoKS on kohalikule omavalitsustele täidetav väikeses koguses - koduloomade, lemmikloomade osas.

Loomade ülalpidamise kulud ja sellega seonduva ettevõtte valitsemise ja loomade säilitamise kulud peavad olema tagatud nii enne kui pärast pankroti väljakuulutamist ka juhul, kus ettevõttes ja pankrotipesas selleks vajalikud vahendid puuduvad. Eelnevast tulenevalt leiame, et võimalikuks lahenduseks on eelkõige vastavate vahendite eraldamine kohaliku omavalitsuse või riigi vahenditest.

Ministeeriumi poolt esitatud olukorra üheks lahenduseks, mis siiski vajab põhjalikumat analüüsi ja kooskõlastamist, on täiendada asjakohaseid regulatsioone sättega, et LoKS § 64 lõike 2 alusel enne pankroti väljakuulutamist kohaliku omavalitsuse poolt tehtud pankrotivara valitsemise ja säilitamisega seonduvate kohaliku omavalitsuse kulutuste hüvitamise nõue rahuldatakse kohaliku omavalitsuse esimeses järgus pärast seda, kui on rahuldatud kõik teised pankrotivara valitsemise, müügi ja säilitamiseks vajalikud kulud kogu ulatuses, seda ka pandieseme müügist saadud tulude arvel. Kuivõrd eeltoodud olustikus vara napib ei saa asjakohaseid kulusid kanda pankrotihalduri tasu arvelt. Ei saa tekkida olustikku, et ajutine haldur või pankrotihaldur oma seadusjärgseid ülesandeid täites ei saa tehtud töö eest tasutud. Eeltoodu seonduv ka PankrS § 153 lg 2 pandipidaja piirangu temaatikaga. Muude kiireloomuliste küsimuste hulgas, vajaks käsitlemist ka pandipidaja piirangu temaatika ning

KOHTUTÄITURITE JA PANKROTIHALDURITE KODA

vastav osa seadusest vajaks muutmist. Vastavad ettepanekud on Koda esitanud juba korduvalt.

Ühtlasi oleks mõistlik kaaluda ka riski kindlustamise võimalust, sest ettevõtluse ohtudega seonduvate kulude üksnes kohaliku omavalituse ja riigi kanda panek on küsitav. Samas ei tohi riik ja kohalik omavalitsus nendes asjades vastutuseta ja osaluseta jääda.

Täname Teid veelkord teema algatamise eest. Samas märgime, et kuivõrd tegemist on puhkuste perioodiga, siis ei ole kõik valdkonnaga seotud pankrotihaldurid kättesaadavad. Ühtlasi konstateerime, et eeltoodud küsimused vajavad põhjalikumat analüüsi ning võimalike lahenduste osapooltega täpsemat läbirääkimist.

/digitaalselt allkirjastatud/

Lugupidamisega,

Terje Eipre

Koja aseesimees

Kutsekogu juhatuse esimees